

Глава 7 Гендерна група в Peak House: Створення простору за межами інклюзії, опір цис- та гетеронормативності

Від Бхупі Дулей, Грем Сампсон, Стефані Красноу та Віккі Рейнольдс

Анотація

Gender Group – це терапевтична група в **Peak House**, яка постійно розвивається. **Peak House** – це програма для підлітків віком від 13 до 18 років будь-якого гендеру, які борються з проблемами вживання психотропних речовин, експлуатації тагноблення у своєму житті. У цій статті досліджуються історичні та поточні спроби Гендерної групи звільнити простір, протистоячи сексуальному та гендерно зумовленому насильству, циснормативності та гетеронормативності. Особлива етика структурує практику Gender Group.

До неї належать:

- контекстуалізація проблем;
- впровадження відповідальності;
- увага до мови;
- опір бінарності, водночас визнаючи вплив бінарності та визнаючи молодь як творців змін у спільнотах.

Автори досліджують, як практики створюють безпеку спільно з молоддю, утримуючи структуру та флюїдність/гнучкість у напрузі, а також через децентралізацію терапевтів і демаскування професіоналізму. Усі ці практики створюють простір для результатів, які неможливо виміряти, наприклад, таких як терапевтична цінність для життя молодих людей, зменшення шкоди, посилення мудрості молоді, солідарність через стороннє наставництво та трансформація спільнот молодими людьми.

Я вважаю, що Gender Group була для мене найбільш цілющою групою... Мені було комфортно говорити про речі, які справді сильно вплинули на мене і які мали багато спільного з моїм вживанням наркотиків. (Джейд)

Бхупі Дулей є реєстрованою клінічною консультанткою зі ступенем магістрині психології консультування. Вона була клінічною консультанткою у команді Peak House більше п'яти років. Зараз Бхупі працює терапевткою та керівницею, а також проводить консультації та семінари/тренінги для некомерційних організацій. Вона практикує в рамках антирепресивного, інтерсекційного та спільного підходу. Для Бхупі важливо поважати та дозволяти силам, мудрості та життєвому досвіду тих, з ким вона працює, керувати роботою. Вона також є викладачкою у Vancouver Community College і помічницею професора Адлерського університету та Міського університету Сіетла. www.bhupiedulay.ca

Грем Семпсон має честь бути частиною команди клінічних консультантів Peak House. Разом із командою Peak House Грем співпрацює з молоддю та громадами, пропонуючи практики, що ґрунтуються на наративній терапії, психології звільнення, свідченні та роботі проти гноблення. Для нього велика честь бути свідком унікальної сили, мужності, креативності та мудрості кожної молодої людини та вчитися в них, і він вдячний за надію

та натхнення, які молодь привносить у цю роботу. Грем отримав ступінь магістра з консультування в Адлерському університеті та має досвід роботи з дітьми та молоддю.

Стефані Красноу зараз є однією із клінічних консультанток у команді Peak House. Вона вірить у глибокі перетворення, які можливі, коли професійні знання децентруються, щоб звільнити простір для мудрості, що корениться в культурних місцях приналежності, релігійних/духовних світоглядах, творчості чи особистому досвіді. Ця орієнтація привела її в Peak House, житлову програму для молоді, яка підтримує та привілеює молодіжну мудрість. Вона має ступінь магістрині психології консультування Адлерського університету та ступінь магістрині ліберальних досліджень Нової школи соціальних досліджень.
stefaniekrasnow.ca

Віккі Рейнольдс, докторка філософії RCC, є активісткою/терапевткою, чий досвід включає спостереження та терапію з однолітками та іншими працівниками, які реагують на епідемію опіоїдів/отруєння, біженцями та постраждалими від катувань, консультантами з питань сексуального насильства, консультантами з психічного здоров'я та зловживання психоактивними речовинами, працівниками житлової сфери та притулків, активістами та тими, хто співпрацюють із різноманітними гендерними і сексуальними спільнотами. Вона також була однією з головних ініціаторок гендерної групи в Peak House. Віккі є помічницею професора, і писала та доповідала на міжнародному рівні на теми «Свідчення опору» гнобленню/травмі, союзницької роботи, відстоювання справедливості, нагляду за солідарністю, етики та інноваційної групової роботи. www.vikkireynolds.ca

Peak House – це програма для підлітків віком від 13 до 18 років будь-якого гендеру, які борються з проблемами вживання психотропних речовин, експлуатації тагноблення у своєму житті. Понад 30 років Peak House прагне створити гостинний та інклюзивний простір для молоді будь-якого гендеру, культурного походження та сексуальної орієнтації. Інновації та еволюція терапевтичних практик у Peak House є результатом мудрості молодих людей (Reynolds, 2002), їхніх знань і досвіду.

Терапевтичні практики в Peak House також базуються на наративній терапії (Denborough, 2008; Denborough, 2014; M. White, 2006; M. White & Epston, 1990) і спільної терапії (Anderson, 1997; Anderson & Gehart, 2007).

Peak House має підхід до етики, який менше стурбований філософськими та гіпотетичними судженнями про правильне та неправильне, а більше пристосований до безпосередніх потреб життя молодих людей, які борються з проблематичним вживанням психоактивних речовин. Ми віримо, що етика — це не фіксовані та статичні принципи, а мінливі та живі практики, які мають спрямовувати нас бути корисними людям, яким ми служимо. Ми стурбовані тим, до якого ступеню наша колективна етика інформує наші теорії та практики та допомагає нам допомагати молоді, яка бореться з експлуатацією,гнобленням та вживанням психотропних речовин у своєму житті (Everett, MacFarlane, Reynolds, & Anderson, 2013). У Peak House ми прагнемо вдихнути життя в нашу етичну участь, постійно залишаючись відкритими для нового навчання та нових можливостей, дотримуючись важливих вчень з історичних контекстів і нашого власного життєвого досвіду.

Gender Group — це одна з багатьох терапевтичних груп у Peak House, яка зародилася та розвивалася завдяки вченням, наданим молоддю, яка приходила через двері. Ця спеціальна група досліджує взаємозв'язки між зловживанням

психотропними речовинами, гендером та сексуальністю, системнимгнобленням та опором.

Історія Gender Group

Гендерні групи дуже допомогли мені в Peak. Я сказала там багато речей, які, здається, не сказав би в будь-якій іншій групі, тому що я не могла сказати це в присутності чоловіків
(Джейд)

Gender Group було створено близько 20 років тому разом із молодими жінками, зокрема, які говорили про потребу в безпечному просторі, щоб говорити про вплив сексуального насильства, експлуатації та те, що можна розуміти як безперервний вплив секс-роботи на їхнє життя, і як це було безпосередньо пов'язане з їхнім проблемним вживанням речовин. Одна молода жінка запитала, чи може вона зустрітися з однією з авторок, Віккі Рейнольдс, як своєю терапевткою, і чи можуть усі жінки в домі стати свідками їхньої розмови. Це нагадало запрошення Вікі Дікерсон (2004) молодим жінкам стати «союзниками проти невпевненості в собі». Прохання молодої жінки призвело до нашої першої зустрічі, тих людей, які ідентифікують себе як жінки, які зібралися у своєму просторі. Ця реалізація інтерсекторального фемінізму здавалася досить революційною, але також здавалося, що ми виключаємо людей, які ідентифікували себе як чоловіки. Тоді Віккі Рейнольдс також вела бесіди під час індивідуальної терапії з молодими чоловіками, які хотіли поговорити про свій опір токсичній маскулінності та підкоренню їй, і це закінчилося створенням мови «культури відповідальних чоловіків» (Рейнольдс, 2002), яка стала основою для створення гендерної групи для осіб, що ідентифікують себе як чоловіки. Це відкрило простір для молодих чоловіків, щоб говорити про шкоду, яку вони зазнали від

патріархату; дискусії, якій, здавалося, не було місця у присутності молодих жінок – якби відбулося змагання на тему, хто зазнав більшої шкоди, то не залишилося б місця для голосів цих молодих чоловіків. У нашій програмі була молодь, яка не ототожнювала себе з гендерною бінарністю маскулінності та фемінності, і тому у нас завжди була флюїдність при створенні Gender Group, щоб молодь могла мати місце для розмови з пригнобленням, яке пропагує гендерна бінарність. Нічого з цього не відбувалося гладко, і наявність люфту була цілком реальною.

Gender Group еволюціонувала з моменту свого створення 20 років тому, оскільки Peak House продовжувала вивчати репресивні системи, такі як гетеронормативність, циссексизм і гетеросексизм. Група розпочалася з обговорень, які висвітлювали те, як вживання психотропних речовин впливало на гендер, гендерні норми та гендерне гноблення та саме зазнало їхнього впливу (Carey & Russell, 2003). Це втілення практик, побудованих на основі феміністичних теорій, ґрунтувалося на різних феміністках, квір-феміністках (Батлер, 1990), кольорових і темношкірих феміністках (Хілл Коллінз, 1998; Тамасезе, 2001), особливо вченні Белл Хукс (2000) про те, що «фемінізм – для всіх». Протягом багатьох років молоді люди надсилали відгуки та навчали нас важливості розмов про сексуальність, так само як і про гендер у зв'язку з проблемним вживанням психотропних речовин. У цих бесідах почали досліджувати зв'язки між сексуальністю та вживанням психотропних речовин, а також сексуальністю та гендером, не змішуючи їх (Tamasese, 2003). Завдяки мудрості та критичності молодих людей ми почали охоплювати більше флюїдності та гнучкості. Зараз гендерні групи проводяться на основі зворотного зв'язку, який надає молодь, групової динаміки, присутньої в Peak House, і проблем, які виникають у житті молодих людей.

Контекстуалізація проблемного вживання речовин

Наркотики тримали мене в живих, коли я більше не хоті_ли жити (Trysta)

Gender Group є етичною відповіддю на те, що гноблення поєднується з вживанням психотропних речовин. Фактично, молодь навчила нас, що часто саме гноблення перетворює вживання психотропних речовин у зловживання. Gender Group створює простір для діалогу в Peak House та в спільноті загалом, сприяючи солідарності та опору гнобленню – зокрема гендерному. Молодь у Peak House повідомила нам, що їхнє вживання психотропних речовин починалося або продовжувалося як пряма реакція на гноблення та опір йому. Молоді люди часто діляться історіями про те, як постійно вживають алкоголь, щоб втратити свідомість, щоб не переживати заново досвід травми та насильства, пов'язаного з гендерною експлуатацією, зґвалтуванням та іншими формами насильства з боку чоловіків. Молодь також описує використання стимуляторів для того, щоб залишатися бадьорими та пильними, щоб запобігти подальшому гендерно обумовленому насильству щодо себе чи близьких. Молоді люди часто розповідають нам, що вони почали вживати психоактивні речовини через ненависть до себе та сором, які породжуються та сприяються гендерним контролем над тілом, практиками ганьби, культурою зґвалтувань, гомофобією, трансфобією та іншими формами гноблення на основі ненависті, пов'язаними з патріархатом. Багато молодих людей називають причиною вживання речовин мету запобігти самогубству чи селфхарму через свій досвід ненависті (Reynolds, 2016), або як спосіб адаптуватися, втекти від свого тіла та заглушити ці переживання.

Інший спосіб, у який системне гендерне пригнічення та вживання психотропних речовин взаємодіють одне з одним, полягає в тому, як вживання психотропних речовин впливає на людей та завдає їм шкоди на основі гендерної ідентичності та місця

розташування. Наприклад, багато молодих людей, які ідентифікують себе як жінки-феміністки, описують, як вживання психотропних речовин несе для них такі ризики, як експлуатація, зґвалтування чи інші форми насильства з боку чоловіків – молодь, яка ідентифікує себе як чоловіки, систематично менше зазнає ризиків. Транс- та небінарна молодь повідомила нам про те, як вживання психотропних речовин може нести для них певні ризики, такі як трансфобне насильство та експлуатація, а також про безліч трансфобних бар'єрів, які перешкоджають орієнтуванню в системах медицини, кримінального правосуддя та психічного здоров'я. Багато транс- та небінарних молодих людей були вигнані зі своїх домівок через трансфобію та не мають доступу до трансінклюзивних просторів, житла чи медичного догляду (оскільки багато житла, лікування, медичних та інших ресурсів у Британській Колумбії є або «сумісними», або гендерно сегрегованими). Аарон Манро, активіст із питань транс та житла, сказав на це: «Гомофобія та трансфобія настільки поширені та потужні, що вони можуть фактично переконати батьків ненавидіти власних дітей» (у Munro, Reynolds, & Townsend, 2017, стор. 151).

Молодь у Peak House навчила нас, що їхній гендерний досвід нерозривно пов'язаний з іншими сферами ідентичності, включаючи, але не обмежуючись ними, сексуальність, вік, клас, расу, здібності, бездомність, зовнішність, розмір і релігію. Зосередження просто на гендері зменшує та мінімізує складність життєвого досвіду молодих людей.

Інтерсекційний підхід (Crenshaw, 1995; Truth, 1851; Yuen & C. White, 2007) вплетений у гендерну групу, як продемонструвала Тіана, расова молода людина, яка ідентифікує себе як жінка, яка розповіла про те, як її тіло та колір її шкіри «ніколи не можуть бути достатньо білими» та про пов'язаний з цим «сором тіла». Молоді люди вважають, що відчуження через пригнічення

спонукає до вживання психотропних речовин і підживлює його (Dennstedt & Grieves, 2004; Dulay, Krasnow, Reynolds & Sampson, 2018; Sanders, 2007). Молодь поділилася, що деякі з їхніх навмисних реакцій та опір ізоляції та відчуженню, спричинені гнобленням, полягали в пошуку зв'язку та приналежності через речовини:

«Я нарешті належала (до групи – прим. ред.). Їх не хвилювала моя сексуальність. Це не мало значення. Це був перший раз, коли у мене були друзі (Тіана).

Якщо гендерна група є етичною відповіддю на пригнічення, то існує етична вимога звернути увагу та визнати інтерсекційність. Однак вимога дотримання цього простору виходить за рамки простої назви інтерсекційності; дуже важливо, щоб ми плавним і гнучким способом визнавали злиття цих інтерсекційностей (Joseph, 2015). Досвід роботи кожної молодої людини з системами відрізнятиметься через їхні стосунки з осями гноблення та між ними, зокрема те, як час та історія вплинули на конкретну молоду людину.

Встановлення відповідальності

Я не чоловік, але можу посперечатися, що у них теж багато проблем. Проблем, про які їм незручно говорити перед жінками (Джейд)

Я не хочу, щоб моя мама або моя дівчина боялися мене. Я не хочу бути схожим на всіх інших хлопців, які завдали їм болю... Я хочу зробити краще, і я хочу показати їм любов і повагу, на які вони заслуговують... ось чому я повинен припинити вживання речовин (Тайлер).

Gender Group — це не лише спостереження за впливом гендерного гноблення та опором йому. Відповідальність є важливою частиною гендерної групи. Історично склалося так, що молоді люди, які ідентифікували себе як чоловіки, досліджували

відповідальність у власному житті (Jenkins, 1990) і підтримували один одного, щоб відійти від репресивних і шкідливих способів прояву маскулінності. Наприклад, молоді люди Peak House, які ідентифікували себе як чоловіки, брали участь у розмовах про згоду, відповідальне союзництво, способи боротьби з насильством з боку чоловіків і способи більшої підтримки людей, які ідентифікували себе як жінки, і небінарних людей у своєму житті та спільноті. Ці розмови часто зосереджувалися навколо виклику та розкриття гегемонної маскулінності (Коннелл, 2005); вони також передбачають спільне створення, впровадження та шанування форм маскулінності, які втілюють співчуття, вразливість, турботу та зв'язок з емоціями. Намір цих груп полягає не лише в тому, щоб допомогти молодим людям, які ідентифікують себе чоловіками, подолати вразливість, а й зробити спільноти безпечнішими для людей будь-якого гендеру, працюючи над вирішенням проблеми чоловічого насильства разом із тими, хто має нести найбільшу відповідальність за зміну дискурсу. Ми дотримуємося цієї позиції у протиріччі з розумінням, що насильство може бути вчинене людьми будь-якого гендеру.

Тоді як Gender Group у Peak House продовжує проводити розмови про відповідальну маскулінність серед молоді та персоналу, які ідентифікуються як чоловіки, також відбувається більш плавне обговорення відповідальності. Наприклад, Gender Group включає розмови про циспривілеї, циснормативність і трансфобію, з наміром працювати над цисвідповідальністю та союзом цисчоловіків і цисжінок, при цьому завжди пам'ятаючи про інтерсекційність привілеїв чоловіків і пригнічення жінок, небінарних людей і трансосіб. Наші поточні практики також прагнуть створити більше простору для голосів транс- та небінарної молоді. Наприклад, Карл, молодий трансчоловік у нашій програмі, щедро поділився своєю мудрістю про те, що він

назвав «вчитися бути хлопцем замість того, щоб бути визначеним як хлопець при народженні». Карл описав, як йому довелося «самостійно зрозуміти, як бути хлопцем», і як це включало його відмову від шкідливих і насильницьких форм маскулінності багатьох цисчоловіків, свідком яких він став. Він поділився, що його способи прояву маскулінності (Батлер, 1990) зосереджувалися на тому, щоб *«бути сильним, щоб підтримувати свою сім'ю, бути добрим, чуйним, люблячим і бути піклувальником; я можу заробляти гроші для своєї сім'ї, я багато працюю, але я також натираю ноги своїй бабусі та роблю зачіску своїй молодшій сестрі»*. Навчання Карла та багатьох інших представників транс- і небінарної молоді допомогли молодим цисчоловікам навчитися нових і визвольних способів прояву маскулінності у власному житті (Хукс, 2004).

Поряд із практикою відповідальності, Gender Group також використовує практики, які стосуються влади в групі молоді та серед неї, а також всередині та серед команди персоналу. Існують невід'ємні відмінності у владних повноваженнях співробітника, оскільки персонал вважається дорослим, має доступ до житла та наразі працює; однак інші перетини та розбіжності влади також потребують відповідального розгляду. У Gender Group співробітники відповідальні перед простором влади та привілеїв, який вони займають. Від них вимагається постійно позбавлятися своїх привілеїв, децентруватися та захищати молодь. Якщо певна динаміка влади проявляється в групі молоді, терапевт повинен притягнути групу до відповідальності. Наприклад, у Peak House у нас є «зона, вільна від дієти», де молодь і персонал просять відмовитися від ганьби свого тіла та контролю над собою та один над одним щодо їжі (Epston, 2008). Оскільки фетфобія поєднується з гендерним пригнобленням (*ФетПаніка! (Fat Panic!)*, особисте спілкування; див. також *ФетПаніка! (Fat Panic!)*, 2017), вона також пов'язана зі

зловживанням психотропними речовинами. Іноді люди вживають речовини, щоб не думати про вагу, або щоб схуднути. Це стосується переважно людей, які ідентифікують себе як жінки, небінарної та транс-молоді; однак молоді люди, які ідентифікують себе як чоловіки, також борються з цим. Якщо молодь та/або співробітники починають робити компліменти один одному, або щодо того, наскільки «здоровим» є їхнє споживання їжі або тіло, терапевт розглядає ці коментарі, запрошуючи групу дослідити, як фетфобія поєднується із гендером та вживанням психотропних речовин. Ми також визнаємо, що навіть люди, розташовані на маргінесах, все ще можуть здійснювати гноблення; це вимагає кваліфікованих і комплексних реакцій від терапевтів.

Критично ставитися до мови

Активісти та спільноти боротьби постійно чинять опір нормалізації мови та закликають до мови, яка створює простір за межами інклюзії. Peak House вірить у етичне створення простору для молодих людей, щоб досліджувати, виражати та ідентифікувати себе. Peak House відходить від маркування та підкреслює важливість можливості самоідентифікації.

Тоді, коли Peak House вшановує життєвий досвід молоді, ми розуміємо, як квір-простори можуть бути піддані фетишизації. Джоел, трансмаскулінна молода людина, поділився своєю мудрістю та протидією цьому: «Тепер усі називають себе транс-чи квірами, наче це модно чи круто. Це просто або легко. Мені ніколи не було просто або легко. Мені доводиться боротися щодня, щоб мене побачили, не кажучи вже про те, щоб зрозуміли». У ці моменти ми досліджуємо, як прийняття ідентичності, яка може не відповідати досвіду людей, може завдати шкоди людям і привласнювати (апропріювати) біль. Ми

проінформовані Політикою поваги (Mottet & Ohle, 2003), яка виникла на основі критичної транстеорії та активізму, що означає, що людина може самостійно ідентифікувати свою сексуальну чи гендерну різноманітність і не потребує доводити чи отримувати схвалення від терапевтів або інших посадових осіб. Ми вважаємо, що важливо поважати, а не відповідати чомусь, і що простір, який створює певна ідентичність, призначений для людей, які не були центровані.

Опір бінарності при визнанні бінарності водночас

Структуруючи Gender Group, ми прагнемо протистояти бінарності, водночас визнаючи реальний вплив цієї бінарності на молодих людей у нашій програмі. Ця практика вимагає гнучкості, і вона? цілком можливо, неминуче недосконала. Практика протистояння бінарності з одночасним визнанням її впливу інформує всі аспекти Gender Group, від формування тем до вибору терапевтів і просторів, у яких ми проводимо ці розмови. Наприклад, ми створюємо групи за темами, а не за гендером (самоідентифікації та інше) її учасників або її терапевтів. Ми прагнемо мати щонайменше три теми на вибір (тобто три окремі групи), з яких учасники можуть вибирати в будь-який момент часу, і ці теми самі по собі призначені для того, щоб кинути виклик бінарності (на відміну від тем, які фактично посилюють таку бінарність). Молодь обирає свою групу та тему на основі власної ідентичності, місця розташування, досвіду та гендерної експресії. Теми включали: протидію гендерним бінарностям, коди маскулінності, силу та жіночність, квірінг-медіа та поп-культуру, об'єктивізацію жінок у медіа та те, як турбота та співчуття є частиною маскулінності.

Чинячи опір і кидаючи виклик встановленим гендерним бінарностям, ми водночас прагнемо визнати, як ці бінарності впливають на світи, до яких належать молоді люди, і те, як ці

бінарності продовжують пригнічувати та маргіналізувати саму молодь. Бінарності як соціально-політичні конструкції існують і зберігаються як інструменти та зброя гетеропатріархату, трансфобії, циснормативності та гноблення. Ми вирішуємо це в Gender Group, продовжуючи звільняти простір для розмов між молоддю та персоналом, які ідентифікують себе як чоловіки, щодо відповідальності, а також зберігаючи простір для розмов між молоддю та персоналом, які ідентифікують себе як жінки, щоб сприяти солідарності, розширенню прав і можливостей, а також зосередженню та посиленню голосів жінок, транс- і небінарних людей.

Молодь, що трансформує спільноти

Інший намір Gender Group полягає в тому, щоб створити простір для молоді, щоб трансформувати культуру Peak House та їхніх спільнот за межами Peak House. Ми прагнемо підтримати молодь у дослідженні, критиці та відзначенні багатьох аспектів гендеру, від гендерної політики до гендерного розмаїття. Ми робимо це з метою боротьби з гендерним гнобленням, включаючи трансфобію, мізогінію, циснормативність та багато інших інструментів патріархату, і протистояти їм. Ми також робимо це для того, щоб зробити сам Peak House безпечним (безпечнішим) простором: простором трансінклюзивності, союзництва, відповідальності та розширення можливостей (Reynolds & Kelly, 2018). Багато наших практик запропоновано самими молодими людьми, які діляться своєю мудрістю в Gender Group і вносять ці знання в програму, навчаючись і відучуючись разом. Кейлі, молода людина, що ідентифікує себе як жінка, яка брала участь у нашій програмі, розповіла про свій досвід «знаходження свого голосу» у Gender Group. Вона пояснила, що це стало можливим завдяки тому, як інші молоді жінки самовиражалися, її словами:

“Інші жінки тут порушили мовчання і допомогли мені усвідомити, що я можу бути частиною цього; Я також можу використовувати свій голос. Я хочу порушити мовчання для жінок, яких змусили мовчати до мене, і порушити мовчання для жінок і дівчат, які прийдуть після мене і матимуть можливість висловитися. Я хочу, щоб вони всі знали, що вони не самотні”.
(Кейлі)

Структура

Я маю інші погляди, ніж більшість людей тут, але мені все одно комфортно ділитися в цій групі. (Бен)

Хоча Gender Group не є відформатованою, ручною групою, є деякі структури, які створюють основу для плавної та гнучкої роботи. Центральним для Gender Group є процес структурування безпеки. Терапевт повинен обов’язково дотримуватися етичних рамок і намірів, одночасно співпрацюючи з молоддю в процесі спільного конструювання безпеки під час розмов. Безпека є відносною, і сприяння безпеці в груповому середовищі означає, що безпеку потрібно постійно створювати обов’язково плавним та недосконалим чином (Reynolds, 2014). Від терапевта також вимагається демонтувати системи гноблення, децентруючи себе як хранителя знань.

Безпека в конструкції

Я ніколи не говорив про свої гендер і сексуальність. Я не зміг би зробити це більше ніде в своєму житті. (Роан)

Попередньо вибрані теми надаються як варіанти для груп на основі вкладу молоді та динаміки групи. Молоді люди щотижня записують свої ідеї для Gender Group. Теми, які вони створюють, мають пріоритет. Часом, якщо співробітники помічають або

отримують відгуки від молоді про динаміку в групі, яка відтворює гетеронормативність, патріархат, мізогінію та/або трансфобію, ці теми також можуть бути включені до гендерної групи на цьому тижні, дозволяючи молодіжному агентству протистояти та трансформувати групову культуру в Peak House.

Безпека обговорюється всередині та між учасниками гендерної групи. Цей процес переговорів змінюється в залежності від учасників кожної групи, включаючи молодь і персонал. При виборі групи для участі молоді пропонується вибрати ту, яка відображає їхній життєвий досвід або простори, які вони досліджують. Частина знань, переданих молоддю, полягає в тому, що важливо мати місця, зайняті людьми, які ідентифікують себе подібно. Це сприяє безпеці стосунків між членами групи, як сформулювала Джейд: *«Мені потрібно було бути з жінками, тому що, якби чоловіки були в групі, я мала б сказати: **«Без образ, нічого особистого, ти не такий, як цей чоловік»**. Я не могла б точно сказати, що хотіла, тому що вони стали б оборонятися, а вся увага була б зосереджена на почуттях чоловіків»*. Це також стосується нашого усвідомлення орієнтації: багато молодих людей говорять про те, як вони чинили опір гетеронормативності, вирішуючи не розповідати про свій досвід через реальні побоювання щодо відторгнення, насильства та експлуатації. Деякі молоді люди поділилися, що в Gender Group вони «вперше» відчули безпеку та солідарність, в ній вони відчували себе *«прийнятими»*.

Коли група починає роботу, терапевт може запитати:

- *Що привернуло вас до цієї теми?*
- *Що ви вибрали для цієї розмови зі мною/нами сьогодні?*
- *Що ви сподівалися отримати від цієї конкретної розмови сьогодні?*

Часто під час цього початкового обміну думками терапевт і молодь спільно визнають, що тема на дошці була просто фасадом, який використовувався для створення досить безпечної (Bird, 2000) можливості вести іншу та часто більш вразливу розмову. Наприклад, можливо, група молодих людей зайняли кімнату, де вони вирішили обговорити нібито «любов до себе», оскільки вона пов'язана з гендером та позбавленням свого життя від психотропних речовин. Коли молода людина і терапевт розпочинають, вони швидко визнають, що в групі йдеться не просто про самосприйняття як таке, а про реальні системні бар'єри, які стають на шляху так званої «любові до себе». Залежно від присутньої молоді, вони можуть включати певну комбінацію мізогінії, гомофобії, трансфобії, расизму та фетфобії (це лише деякі з них). Терапевт часто використовує вибіркове саморозкриття щодо деяких місць своєї ідентичності, щоб решта дискусії могла розгортатися на основі союзу чи солідарності між персоналом і молоддю, залежно від їхнього розташування. У наведеному вище прикладі молода людина і терапевт у розмові про «любові до себе» визнали, що вони поділяли жіночу ідентифікацію та пансексуальність. З цього визнання терапевт і молода людина спільно розкрили конкретні суспільні повідомлення та досвід, які сприяють поширенню ненависті та засудження до людей за цими ознаками. У цьому відношенні діалог у Гендерній групі зміщується від односторонніх «ти» і «я» до «ми» і «ми». Залежно від того, яка молодь і співробітники дійшло до цієї розмови – і відносної безпеки в кімнаті, яка існує в результаті цього – розмова розгортатиметься з цього місця.

Коли це можливо, терапевти відображають простори, які представляють групи. Один юнак щедро сказав: *«Не те, що ти цього не розумієш, але я б краще поговорив з кимось, хто трансгендер, хто живе так. Я можу поговорити з ними, чого*

не можу з тобою». Це розуміння та відгуки спонукали нас знайти креативні способи забезпечити те, щоб це відбулося, коли це можливо, наприклад запросивши співробітників і найнявши людей для сприяння певним групам.

Плинність і гнучкість

Нам усім потрібно отримати якомога більше від цієї програми, щоб різноманітність [тем для гендерної групи] допомогла нам зосередитися на тому, на чому нам потрібно зосередитися. (Лейла)

Залишення плинності є етичним імперативом, який є центральним для Гендерної групи в Peak House – незалежно від того, чи ця плинність пов'язана з вибором групових тем, структурою груп, напрямками самих розмов, кому надається більше чи менше місця, чиї голоси зосереджені, хто фасилітує або навіть фізичному просторам, в яких відбуваються розмови. Як згадувалося раніше, ми прагнемо працювати плавно та гнучко, щоб протистояти бінарності, визнаючи вплив цієї бінарності на молодь. Ми дотримуємося цієї плинності, залишаючись у постійній розмові про недосконалість цієї практики.

Прийняття досвіду молодих людей гнучким і плавним способом сприяє створенню терапевтичної атмосфери, в якій люди можуть поділитися своїм досвідом із більшою вразливістю. Незліченну кількість разів молоді люди казали нам, що вони почуваються достатньо безпечно, щоб бути собою в Гендерній групі. Джіа заявила: *«Тут я можу бути собою. Я не повинна ховатися»*. У цих просторах молодь має більше автономії та вибору в обміні досвідом: простір стає безпечним (безпечнішим). Як поділився одна молода людина, що ідентифікує себе як чоловік: *«Це перше місце, де я можу носити макіяж, і ніхто не сумнівається в моєму гендері та моїй маскулінності»*.

Частиною плавної та гнучкої роботи є узгодження структури гендерної групи. Ми намагаємося структурувати безпеку так, щоб молодь могла вести ці розмови, не боячись за свою безпеку та безпеку своєї спільноти. Однак це недосконала практика. Деякі молоді люди говорили про те, що вони не хочуть, щоб їх «аутували» в групі чи в їхньому житті за межами Peak House: «Я не можу розповідати про свій досвід у Гендерній групі, не ризикуючи аутингом». У цих випадках, коли молодь хоче брати участь у гендерній групі, зберігаючи при цьому безпеку, можуть бути запропоновані можливості для бесід один на один із співробітником замість розмов з іншими молодими людьми в будинку. Часом такі розмови могли відбуватися з кількома людьми вдома разом. Ці можливості постійно обговорюються з молоддю: спочатку індивідуально, а потім разом як група. Деякі молоді люди говорять про бажання вести розмови поза бінарністю, оскільки їхній досвід відрізняється від досвіду групи навколо сексуальності: «Вони всі говорять про своїх бойфрендів. Я не можу говорити про свої стосунки. Вони просто не розуміють цього». У таких випадках ми проводимо групи з особливостями сексуальності цієї молодої людини. Ми намагаємося створити безпечний (безпечніший) простір для молоді, визнаючи відмінності в досвіді навколо гендеру та сексуальності, не змішуючи гендер і сексуальність. Спираючись на молодіжну мудрість і критику, ми постійно шукаємо способи стати більш гнучкими та таким чином зробити ці практики більш корисними для молоді.

Позиціонування терапевта

Гендерна група вимагає від терапевтів, які їй сприяють, певної етичної та стосункової позиції. Це не можна відокремити від історії та контексту, в якому Gender Group виникла та

розвивалася в Peak House. Розуміння позиції терапевта в Гендерній групі також невіддільне від розуміння етики та намірів гендерної групи, як описано раніше. У Гендерній групі терапевти децентровані, але впливові (М. Уайт, 2007); вони виступають проти репресивних ідей та динаміки, коли вони з'являються, і навмисно змінюють межі з метою приналежності до молоді.

Децентрація терапевта

Після того, як групу створено, терапевт намагається ретельно позиціонувати себе так, щоб у центрі була мудрість молодих людей (Dulay та ін., 2018), а не його особисті та професійні плани та знання. Центрування мудрості молодих людей та децентралізація терапевта (М. Уайт, 2007) відображається, на початку, у маневруванні простором терапевта. Наприклад, якщо група проводиться в кабінеті терапевта, терапевт може звільнити своє крісло для молодої людини та/або сісти на підлогу, поки підліток сидить на фурнітурі. Якщо група тримається навколо кухонного столу або у дворі на вулиці, терапевт може сісти серед молоді в коло. Якщо Гендерна група організована навколо показу певного відео, знову ж таки, терапевт сидить серед молодих людей і дивиться відео поруч із ними, на відміну від сидіння попереду біля відео, де положення його тіла натякає на те, що він «бачив все це відео» або «вже знає про це», і він не причетний до цього. Ця принижена, децентрована та причетна позиція особливо важлива в контексті такої терапевтичної практики, як Гендерна група, оскільки спільні та відмінні інтерсекційні ідентичності молоді та персоналу в кімнаті можуть сформувати як рамку, так і зміст збереження, що розгортається. Протягом години щотижня маска професіоналізму перформативно та навмисно знімається, щоб кола людей могли вести генеративні бесіди, які визнають спільні місця та джерела пригнічення, одночасно обмінюючись та спостерігаючи історії труднощів, опору, натхнення, спільноти та

приналежності. У Гендерній групі такий підхід є перформативним і обов'язковим.

У міру розгортання дискусії терапевт працює над тим, щоб протистояти читанню лекцій та знаходити знання в досвіді молодих людей (Dulay та ін., 2018) та їхній тактиці опору (Coates & Wade, 2007; Reynolds, «Bahman», Hammoud-Beckett, Sanders, & Haworth, 2014). Молодь у кімнаті працює разом із персоналом, щоб спільно розкривати, аналізувати, протистояти та трансформувати існуючі дискурси та практики, пов'язані з гендером. Цей спільний підхід децентрує уявлення про досвід терапевта, які підтримуються як професіоналізмом, так і ейджизмом. Замість того, щоб терапевт читав лекції про фемінізм чи попереджав молодь про підводні камені споживання медіа женоненависництва, поп-культури, терапевт ставить запитання, які заохочують молодь поділитися своїми думками та цінностями, назвати джерела труднощів і пригнічення, зайняти власну позицію або поділитися історіями про те, як вони раніше протистояли несправедливості або відбивалися від неї. Проте терапевт втрутиться, якщо або коли в кімнаті з'являться пригноблюючі уявлення. Коли це потрібно, терапевт все одно намагатиметься робити це децентралізовано та, сподіваємося, без покровительства. Скажімо, молодь починає говорити про те, як вони ненавидять «фемінацистів», конструюючи феміністок як розлючених жінок, які ненавидять чоловіків, терапевт втрутиться, щоб визнати, що соціальні рухи, засновані на правах людини, часто викликають негативну реакцію, і згадає це (неправильне) уявлення про фемінізм, яке так широко підтримується як приклад цього; звідти терапевт змусить молодь відповісти та висловити свої думки, що вони завжди роблять.

Професійні межі та вразливість

Тоді як терапевт наполегливо працює, щоб децентрувати себе (M. White, 2007) та чинити опір лекціям, його позиція в кімнаті за своєю суттю є впливовою. Оскільки дискусії в Гендерній групі часто є ризикованими, важливо, щоб терапевт визнавав свою позицію влади та використовував свій вплив на благо молоді. Наприклад, скажімо, певний співробітник відкрився певній молодій людині, яка відкрилася йому, але не всім у Peak House, і цей співробітник і молода людина разом об'єдналися в гендерну групу. Цей співробітник наполегливо працюватиме, щоб протистояти лекціям про переваги чи підводні камені камінг-ауту, але він може навмисно втрутитися, щоб поділитися своїм досвідом, коли це важливо для поширення надії та приналежності (Reynolds, 2002). Тут ми ознайомлені з роботою Секне Хаммуд Беккет (2007), австралійської наративної терапевтки з мусульманської культури, та її підходом до роботи з мусульманською молоддю, яка не ідентифікує себе як гетеросексуальну. Хаммуд-Беккет чинить опір західним імперативам «камінг-ауту» та «самореалізації», які завдають структурної шкоди мусульманській молоді. Натомість молодь може запросити (come-in) в своє життя людей, які заслуговують на довіру, у свої знання та вираження своєї ідентичності (Hammoud-Beckett, 2007). Ми виявили, що цей підхід структурує як автономію, так і безпеку, водночас протистоячи бінарності ідеї – бути відкритим або закритим (зробити камінг-аут або ні). Практика *запрошення* відкриває більше простору для безпеки та приналежності, ніж пропонує європоцентрична бінарність «камінг-ауту» проти «закритості», тим самим створюючи більше «просторів справедливості» (Лейсі, 2005), які допомагають молоді знайти місця приналежності. Важливість цих просторів не можна недооцінювати: спільне створення просторів справедливості та приналежності прив'язує молодь до планети та протидіє актам ненависті/гомофобії/трансфобії, які називають «самогубством» (Reynolds, 2016).

У Гендерній групі межі навколо саморозкриття навмисно просторі та гнучкі. Користь для молоді залишається в центрі будь-якого рішення щодо того, розкриватися чи ні, і наскільки сильно розкриватися. У Гендерній групі персонал розкриває інформацію не для того, щоб задовольнити власні потреби у свідках чи отримати терапевтичні переваги групи, а заради посилення почуття безпеки та приналежності для молоді. Однак існує певний тип безпеки та приналежності, який не можна запропонувати молоді з маргіналізованих місць без того, щоб персонал ризикував власною вразливістю та не запропонував трохи саморозкриття. Часто в Gender Group співробітники діляться власними історіями, щоб дати надію квір, що сумніваються, та небінарній молоді на те, що *«ви знайдете своїх людей»*, таким чином розповідаючи про трансформації, які можливі, коли людина (знову) відкриває спільноту, узгоджуючись з етикою приналежності Peak House (Richardson & Reynolds, 2014). Окрім саморозкриття, різні терапевти були запрошені до Гендерної групи, враховуючи їх розташування, для подальшого поширення історій надії та трансформації.

Невимірювані результати

Як і вся робота в Peak House, Gender Group заснована на етичній позиції справедливості, яка визнає та підтримує мудрість молоді. Це підхід, який дає невимірювані результати. Під цим ми маємо на увазі результати, які не піддаються вимірюванню, невимовні та, можливо, непростежувані. Ці результати включають безпеку, відчуття гідності, можливості бути свідком і бути по-справжньому побаченим. Молодь часто каже нам: «В Peak ви мене розумієте». Скільки це коштує? Як це можна виміряти? Є також важливі «події, що не відбулися», які не вимірюються в роботі, яку ми виконуємо, наприклад, коли спроба самогубства молодої

людини не відбувається через те, що вона відчуває приналежність.

«Терапевтична цінність»

Гендерна група дає вам можливість поговорити про реальний вплив психотропних речовин та гендеру на вас, і ви знаєте, що ми розробимо стратегії, як ви можете протистояти цьому, і це дійсно корисно. (Джейд)

Гендерна група є унікальною терапевтичною практикою з перевагами та можливостями, які є набагато більшими, ніж ті, які зазвичай охоплюються дискурсом найкращої практики, показників результатів та лікування, заснованого на доказах. Після нещодавнього сеансу Гендерної групи молода людина, яка ідентифікує себе як дівчина, Дафна, вигукнула: «Я відчуваю себе сильнішою!» Куди це «сильніше» приведе її в її подорожі, щоб відновити своє життя від психотропних речовин? Чи можна відтворити цей результат? Як можна виміряти це «сильніше»?

У Gender Group молодь отримує можливість порушити мовчання, використати свій голос і бути почутою (Newman, 2008). Молода людина знаходить союзи з такими, як вона, після багатьох років відчуття, що вона «була самотня». Молодь відчуває себе сильнішою, коли починає визнавати мудрість тактики опору, яку вона використовувала, щоб вижити та боротися з гендерним/сексуальним пригніченням, після багатьох років відкидання, висміювання, патологізації чи криміналізації цієї тактики. Молодь знаходить гордість там, де був сором, зв'язки там, де була ізоляція, союзи там, де були розбіжності. Гендерна група переплітає почуття солідарності та приналежності серед молоді, подолаючи розрив між молоддю та персоналом, а також у ширшій спільноті. У цьому сенсі результати Гендерної групи часто виходять за межі індивідуалістичного розуміння терапевтичної користі. Крім того, в результаті досвіду

приналежності та безпечного (безпечнішого) простору молодь може не діяти на основі ненависті, не мати передозування або вийти зі світу сексу для виживання та світу експлуатації. Це «події, які не відбулися»: переваги, які не можна виміряти, тому що це речі, які не відбуваються. Їх також можна зрозуміти через систему зменшення шкоди.

Зменшення шкоди

Я завжди можу запитати: «Що скаже Нія?», коли повертаюся додому. Мені не потрібно бути самотнім у цьому. Я знаю, що я не один у цьому. (Яра)

Робота молодих людей і мудрість, якою вони діляться в Gender Group, зменшують шкоду. Багато молодих людей повідомили нам, що вони по-іншому взаємодіють зі світом безпечними (безпечнішими) способами завдяки своїм розмовам і навчанню в Гендерній групі. Наприклад, багато молодих людей, які ідентифікують себе як жінки, створили зв'язки солідарності одна з одною, кидаючи виклик ізоляції та замовчуванню, які нав'язують патріархальні сили, такі як насильство чоловіків щодо жінок. Деякі молоді люди описали, як вони передали ці зв'язки солідарності іншим жінкам за межами Peak House, щоб вони могли продовжувати допомагати одна одній залишатися в безпеці (більшій безпеці) і залишатися на зв'язку, щоб отримати підтримку.

Молоді люди в Peak House часто описують, як Gender Group допомогла їм змінити свої ідеї та практику у стосунках, наприклад, включивши нове розуміння згоди, безпеки та поваги. Одна молода людина, яка ідентифікує себе як жінка, описала, як дізналася, що *«кохання — це не лише те, що хтось відчуває до мене чи чого хоче від мене... це те, як вони до мене ставляться! Любов — це те, що ти робиш, а не тільки те, що ти говориш!»* Багато молодих людей також повідомляють про

те, що залишають ризиковані або насильницькі стосунки, і багато молодих людей, які ідентифікують себе чоловіками, взаємодіють зі своїми сім'ями, коханими та спільнотами більш відповідальними та безпечними (безпечнішими) способами. Молодь також розповідає, що навчилася більше довіряти власній мудрості, коли йдеться про безпеку та власні кордони.

Завдяки своїй роботі в Gender Group молодь також кидає виклик багатьом патріархальним, гендерним практикам ганьби, зокрема тим, що стосуються тіла, гендерних ролей, сексуальності та трансфобії. Часто молоді люди описують розвиток «любові до себе» та «самосприйняття» як прямий виклик цим репресивним практикам, і розказали нам, що ця любов до себе насправді зменшує їхнє бажання вживати психотропні речовини. Кірра, молода людина, яка ідентифікує себе жінкою, описала це так: *«Тепер, коли мені не соромно за те, ким я є, мені не потрібно вживати... Я просто задоволена собою і знаю, що заслуговую кращого».*

Юнацька мудрість

Я завжди знала, що ці речі [пригноблення жінок] були неправильними, але в моєму житті просто ніхто не погоджувався зі мною ... тепер, коли я почула, як інші жінки говорять про це, це ніби «Я знала це весь час! Я не божевільна!» (Есме)

Завдяки Gender Group багато молодих людей виявляють, що вони мають більше знань, ніж вони самі думали, або ніж їм приписували раніше. Мудрість молодих людей є центральною частиною нашої етики та практики в Peak House; ми прагнемо зосередити знання, сильні сторони та голоси молоді, одночасно кидаючи виклик ейджизму та практикам замовчування, які так часто принижують мудрість молоді в нашому суспільстві (Dulay та ін., 2018). У Гендерній групі теми генеруються та пропонуються

самою молоддю, а формат є діалогом, у якому голоси, досвід, ідеї та знання молоді зосереджені та отримують привілеї. Молоді люди часто стверджують, що найбільш трансформаційні та корисні аспекти Гендерної групи виникли завдяки слуханню, зв'язку та участі в таких дискусіях разом з іншою молоддю. Після розмови з однолітками багато молоді починають довіряти та цінувати власний аналіз та обізнаність щодо таких тем, як гендерне пригнічення, безпека, системи влади, соціальні медіа та системні бар'єри, і часто переносять ці знання у своє життя. Це особливо важливо в складних аспектах патріархату, які замовчують і зневажають мудрість людей, які ідентифікуються як жінки, і багато молодих людей, які ідентифікуються як жінки, використовують гендерну групу, щоб підняти свій голос і підтвердити свої власні знання.

Менторство на рівних

Дуже важливо почути від когось, хто був там, що є надія... Я ніколи не думав, що все покращиться, поки не почув інших, які пережили те саме, і не побачив, як у них зараз так добре... .тож тепер я думаю, можливо, я теж зможу це зробити. (Нікола)

З мудрістю молоді тісно пов'язане наставництво на рівних (Н. Артур, особисте спілкування, 1 березня 2010 р.). У Гендерній групі молодь наставляє одна одну та створює зв'язки солідарності та взаємного натхнення. Багато молодих людей повідомили нам, що їхні бесіди з іншою молоддю в гендерній групі допомогли їм навчитися довіряти собі, любити себе, використовувати свій голос, щоб захищати себе та інших, бути відповідальними союзниками, простягати руку допомоги, і вирватися з тиші та ізоляції. Часто чути про те, що інші стикалися з подібними формами гендерного гноблення, допомогло молодим людям зрозуміти, що вони не самотні, і що

пригноблюючі форми насильства та жорстокого поводження, які могли статися з ними, не є їхньою провиною.

Спільноти, що трансформують Гендерну групу

Для мене важливо бути взірцем для свого молодшого брата. Я виріс, думаючи, що не можу показувати свої емоції. Я не хочу, щоб він ріс таким. (Джордан)

Сім'ї та близькі молодих людей у нашій програмі повідомили нам, що вони самі внесли зміни на основі вчень, які їхні молоді люди принесли додому. Наприклад, одна молода людина, яка ідентифікує себе жінкою, повернулася додому та мала важкі розмови з членами своєї сім'ї, що ідентифікують себе як чоловіки, включно з братами, батьком, дідусем і дядьками. Вона розповіла їм про те, як по-новому слухати та поважати своїх матір і бабусю, і таким чином спричинила великі зміни у своїй сім'ї. Одна молода людина, який ідентифікує себе чоловіком, повернувся додому і почав розмови про вразливість і зв'язки з іншими чоловіками у своїй сім'ї, чого, за їхніми словами, раніше не робили. Нам розповідали, що це зблизило їхню родину. Молоді люди також описали способи, як вони кинули виклик гендерним бінарностям і гендерним ролям у своїх домівках, таким чином звільнивши простір для всіх людей (особливо для їхніх молодших братів і сестер чи дітей) бачити, проявляти та досліджувати гендер більш плавними, творчими та експансивними способами.

Gender Group підтримує молодь у трансформації власних спільнот. Багато молодих людей повертаються до своїх соціальних кіл, шкіл і спільнот і діляться своїми відкриттями в Гендерній групі, запрошуючи інших вчитися та змінюватися разом з ними. Молоді люди часто описують, що стоять поруч з іншими як союзники або змінюють власні практики та способи існування, щоб створити більше інклюзивності та безпеки для

всіх. Багато транс- і небінарних молодих людей висловлюють важливість налагодження зв'язків і побудови спільнот шляхом спілкування з іншою транс- та небінарною молоддю, персоналом і представниками спільноти. Деякі трансї та небінарні молоді люди описували, як вперше зустріли іншу транслюдину або навіть вели свої перші розмови про гендерну ідентичність і гендерну різноманітність у Гендерній групі в Пік Хаус. Багато молодих людей, які ідентифікують себе як жінки, кидають виклик патріархальній культурі конкуренції, створюючи союзи з іншими людьми, які ідентифікують себе як жінки, і просуваючи ці союзи вперед для боротьби з широко поширеною ізоляцією та придушенням жіночих голосів. Деякі молоді люди навіть висловлюють зміни в тому, як вони та інші споживають або беруть участь у ЗМІ. Одна молода особа вигукнула: *«Гендерна група зіпсувала для мене радіо!»* після того, як прослухала та вирішила вимкнути особливо женоненависницьку рекламу, яка з'явилася під час прослуховування улюбленої станції.

Молодь у гендерній групі також змінила спільноту Peak House. Мудрість, якою поділилися молоді люди, інформує та часто ініціює ці зміни. Наприклад, ми змінили наші рекомендації щодо одягу після серії обговорень у Гендерній групі серед молодих людей, які ідентифікують себе жінками, які підняли питання щодо контролю за тілом, сорому за тіло, фетфобії та мізогінії. Молодь чинила опір нагляду та судженню щодо одягу молоді, яка ідентифікується як жіноча, небінарна та транс, а також одягу молоді, чиє тіло відкрите для оцінки, об'єктивації, сексуалізації та фетишизації. Аналіз молодих людей закликав нас змінити наші правила одягу, щоб уникнути копіювання чи змови з цими репресивними практиками. У результаті та після консультації з цією молоддю, Peak House змінив рекомендації щодо одягу.

Виникаючі перетворення

Гендерна група в Пік Хаус — це не ручна процедура, а нова практика, яка зосереджена на етиці справедливості та практиці співпраці, які є основою Пік Хаус. Група плавно реагує на потреби молоді та структурована таким чином, щоб зосередити безпеку та звільнити простір для голосів молоді у відповідь на безліч взаємопов'язаних утисків і досвідів. Коли ми колективно вшановуємо та визнаємо автономні вибори, акти опору та життєвий досвід молоді, яка часто стерта, підкорена, пригноблена та маргіналізована, ми створюємо більше простору справедливості для кожного. Корисність Гендерної групи полягає в її каталітичній дійсності (Lather, 1993), тобто робота важлива через те, що вона може зробити, а не те, що вона може виміряти. Рефлексивність Гендерної групи значною мірою сформована мудрістю молоді та їхньою проникливою критикою, яка була широкою та яскравою. Колективний діалог із середини практики вдихає нове життя в діяльність Гендерної групи, що постійно розвивається.

Присвячення

За три десятиліття молоді, яка прийшла в Peak House і рухала, кидала виклик, інформувала, трансформувала та навчала нас про те, що потрібно, щоб бути корисним. Для всієї молоді з різних за статевою та гендерною ознаками місць, особливо для тих, для кого ми були і не є достатньо безпечними, щоб бути з ними.

Подяки. Визнання

Ця робота та написання здійснювалися на споконвічних землях і традиційних територіях націй Musqueam (Maskim), Skwxw7mesh-ulh Uxwuhmíxw (вимовляється як Скваміш) і Tsleil-Waututh (Цлей-Ваутут), які ніколи не були передані (*вислів "суверенітет цієї землі ніколи не був переданий" є важливим нагадуванням*

про те, що існує потреба у поважному та справедливому визнанні традиційних прав аборигенів на землю – прим. ред.).

Як автори цієї статті, ми не є хранителями знань. Молодь, їхні родини та спільноти підтримки поінформували про роботу в Peak House, включаючи практики, викладені в цій статті. Ми хочемо подякувати та вшанувати щедрість і мужність молоді, яка запропонувала свою мудрість, знання та досвід. Усі імена молодих людей, надруковані в цій статті, були змінені з метою захисту конфіденційності. Ми використали кілька стенограм для цієї статті, і ми маємо дозвіл від молоді використовувати їхні слова для цих цілей.

Щира вдячність персоналу Peak House за весь час, особливо команді менеджерів Джеймса Келлі та Венді Віттмак, без підтримки яких ця робота була б неможливою. Особлива подяка Венді Віттмак, Стефані Севіль, Сандрі Тейлор, Гаю Боуї та Тодду Веру за підтримку та керівництво еволюцією Gender Group, особливо тому, що це було ризиковано робити.

Примітки

Ця мова виникла в результаті нашої терапевтичної роботи в Peak House разом із транс- та небінарною молоддю та персоналом. Це навмисне використання мови має на меті:

- 1) відійти від уявлень про гендер як тоталізовану ідентичність;
- 2) звільнити простір для тих, хто самоідентифікує себе не так, як вони представляють, та/або від припущеного/приписаного гендеру, якому їх підпорядковують інші.

Ми визнаємо недосконалість цієї мови в нашій терапевтичній роботі та документації, оскільки вона підсилює гендерну бінарність.

Список літератури (референси)

- Anderson, H. (1997). *Conversation, language and possibilities: A postmodern approach to therapy*. New York, NY: Basic.
- Anderson, H., & Gehart, D. (2007). *Collaborative therapy: Relationships and conversations that make a difference*. New York, NY: Routledge.
- Bird, J. (2000). *The heart's narrative: Therapy and navigating life's contradictions*. Auckland, New Zealand: .
- Butler, J. (1990). *Gender trouble: Feminism and the subversion of identity*. New York, NY: Routledge.
- Carey, M., & Russell, S. (2003). Feminism, therapy and narrative ideas: Exploring some not so commonly asked questions. *International Journal of Narrative Therapy and Community Work*, (2), 67–91.
- Coates, L., & Wade, A. (2007). Language and violence: Analysis of four discursive operations. *Journal of Family Violence*, 22(7), 511–522.
- Connell, R. W. (2005). *Masculinities* (Second edition). Cambridge, England: Polity.
- Crenshaw, K. (1995). Mapping the margins: Intersectionality, identity politics, and violence against women of colour. In K. Crenshaw, G. Gotanda, G. Peller, & K. Thomas (Eds.), *Critical race theory: The key writings that formed the movement* (pp. 357–383). New York, NY: The New Press.
- Denborough, D. (2008). *Collective narrative practice: Responding to individuals, groups and communities who have experienced trauma*. Adelaide, Australia: Dulwich Centre Publications.
- Denborough, D. (2014). *Retelling the stories of our lives: Everyday narrative therapy to draw inspiration and transform experience*. New York, NY: Norton.
- Dennstedt, C., & Grieves, L. (2004). Unravelling substance misuse stories, re-authoring and witnessing practices. In S. Madigan (Ed.), *Therapeutic*

conversations: Therapy from the outside in (pp. 55–72). Vancouver, Canada: Yaletown Family Therapy.

Dickerson, V. (2004). Allies against self-doubt. *Journal of Brief Therapy*, 3(2), 83–85.

Dulay, B., Krasnow, S., Reynolds, V., & Sampson, G. (2018). Talk-listen: Centering youth wisdom in group work at Peak House. *Relational Child and Youth Care Practice*, 31(3), 6–23.

Epston, D. (2008). *Down Under and up over: Travels with narrative therapy*. Warrington, England: AFT.

Everett, B., MacFarlane, D., Reynolds, V., & Anderson, H. (2013). Not on our backs: Supporting counsellors in navigating the ethics of multiple relationships within queer, Two Spirit, and/or trans communities. *Canadian Journal of Counselling and Psychotherapy*, 47(1), 14–28.

Fat Panic! (2017). *Fat Panic!* Vancouver. Retrieved from <https://fatpanic.wordpress.com>

Hammoud-Beckett, S. (2007). Azima ila Hayati – An invitation in to my life: Narrative conversations about sexual identity. *International Journal of Narrative Therapy and Community Work*, (1), 29–39.

Hill Collins, P. (1998). *Fighting words: Black women and the search for Justice*. Minneapolis: University of Minnesota Press.

hooks, b. (2000). *Feminism is for everybody*. New York, NY: Routledge.

hooks, b. (2004). *The will to change: Men, masculinity, and love*. New York, NY: Atria.

Jenkins, A. (1990). *Invitation to responsibility: The therapeutic engagement of men who are violence and abusive*. Adelaide, Australia: Dulwich Centre Publications.

Joseph, A. (2015). Beyond intersectionalities of identity or interlocking analyses of difference: Confluence and the problematic of 'anti'-oppression. *Intersectionalities*, 4(1), 15–37.

Lacey, A. (2005). Spaces of justice: The social divine of global anti-capital activists' sites of resistance. *Canadian Review of Sociology*, 42(4), 407.

Lather, Patti (1993). Fertile obsession: Validity after poststructuralism. *Sociological Quarterly*, 34(4), 673–693.

Mottet, L., & Ohle, J. (2003). *Transitioning our shelters: A guide to making homeless shelters safe for transgender people*. New York, NY: The National Coalition for the Homeless and the National Gay and Lesbian Task Force Policy Institute.

Munro, A., Reynolds, V., & Townsend, M. (2017). Youth wisdom, harm reduction and Housing First: RainCity Housing's queer and trans youth housing project. In A. Abramovich & J. Shelton (Eds.), *Where am I going to go? Intersectional approaches to ending LGBTQ2S youth homelessness in Canada and the US* (pp. 135–154). Toronto, Canada: Canadian Observatory on Homelessness.

Newman, D. (2008). 'Rescuing the said from the saying of it': Living documentation in narrative therapy. *International Journal of Narrative Therapy and Community Work*, (3), 24–34.

Reynolds, V. (2002). Weaving threads of belonging: Cultural witnessing groups. *Journal of Child and Youth Care*, 15(3), 89–105.

Reynolds, V. (2014). Centering ethics in therapeutic supervision: Fostering cultures of critique and structuring safety. *International Journal of Narrative Therapy and Community Work*, (1), 1–13.

Reynolds, V. (2016). Hate kills: A social justice response to 'suicide'. In J. White, J. Marsh, M. Kral, & J. Morris (Eds.), *Critical suicidology: Towards creative alternatives*. Vancouver, Canada: University of British Columbia Press.

Reynolds, R., 'Bahman', Hammoud-Beckett, S., Sanders, C., & Haworth, G. (2014). Poetic resistance: Bahman's resistance to torture and political violence. *International Journal of Narrative Therapy and Community Work*, (2), 1–15.

Reynolds, V., & Kelly, J. (2018). Beyond trans tolerance and trans exclusion: Contributing to transformative spaces in an all-genders youth, live-in, substance mis-use programme. *Context*, 155, 37–40.

Richardson, C., & Reynolds, V. (2014). Structuring safety in therapeutic work alongside Indigenous survivors of Residential Schools. *Canadian Journal of Native Studies*, 34(2), 147–164.

Sanders, C. (2007). A poetics of resistance: Compassionate practice in substance misuse therapy. In C. Brown, & T. Augusta-Scott (Eds.), *Narrative therapy: Making meaning, making lives* (pp. 59–77). London, England: Sage.

Tamasese, K. (2001). Talking about culture and gender. In C. White (Ed.), *Working with the stories of women's lives* (pp. 15–22). Adelaide, Australia: Dulwich Centre Publications.

Tamasese, K. (2003). Gender and culture – together. In C. Waldergrave, K. Tamasese, F. Tuhaka, & W. Campbell (Eds.), *Just Therapy – a journey: A collection of papers from the Just Therapy Team, New Zealand* (pp. 203–206). Adelaide, Australia: Dulwich Centre Publications.

Truth, S. (1851). *Ain't I a Woman?* Akron, OH: Woman's Convention.

White, M. (2006). Narrative practice with families and children: Externalizing conversations revisited. In M. White & A. Morgan (Eds.), *Narrative therapy with children and families*. Adelaide, Australia: Dulwich centre publications.

White, M. (2007). *Maps of narrative practice*. New York, NY: Norton.

White, M., & Epston, D. (1990). *Narrative means to therapeutic ends*. New York, NY: Norton.

Yuen, A., & White, C. (2007). Setting the context: The personal is political and professional: Talking about feminism, culture and violence. In A. Yuen & C. White (Eds.), *Conversations about gender, culture, violence and narrative practice: Stories of hope and complexity from women of many cultures* (pp. 1–26). Adelaide, Australia: Dulwich Centre Publications.